

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

23. Dies Julii. Nullum vitium, apertâ fronte in medium prodit; nisi mutuum
prius à virtute, vultum acceperit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

23. DIES JULII.

Nullum vitium, apertâ fronte in medium prodit,
si mutuum prius à virtute vultum acceperit, &
et us Chrysoſtomus Homil. de virt. & vit.

Cautio. I.

Amen claudit inter honoris
Prudentiae pedissequas, Cau-
tio. Hæc omnia respicit, q-
uel per se mala sunt, & fugienda; vel in opportu-
nus vel etiam impedire possunt, quo minus quæ con-
tit, ratio recta sequatur. Magnum planè momen-
tum habet in persequendis bonis, cautio malorum. Si
per qui obstat virtuti, considerandum est, nec
unico totus labor pereat. Cautionibus plena-
syngraphæ, & contractus; ne fraus subiepat,
rebus fortunæ nemo decipi cupit: in rebus sal-
vatorum nemo non decipi propè ambit. Ratio præcipua-
tanta sit ubique adhibenda cautio, hæc est, q-
mundus, & omnia, quæ sunt mundi, infinita
noxa sint fraudibus. Nullum propè est incen-
modum, cuius pellendi non sit aliquid præsidum.
Si nos urit Sol, umbræ succedimus: si iter confusa-
est labor, equis vehimur: si mare trajiciendum,
scendimus navem: si frigore algemus, in prom-
ptuus est focus: si sitis molesta, potu extinguimus:
imbres, ad recta configimus: si contagione loco
aliquis infestetur, alio migramus, ubique possumus:
adversus nocentia, fragilitatem nostram munire:
quodnam adversus mundi insidias, pedicas, do-
remedium, ut illa fugiamus, ne illa incu-
mus?

II. R.

[a]D

II. Remedia laborum, quæ mundus exhibet, ipsi profectò laboribus laboriosiora sunt: instar cauterorum, quæ plagas non sanant, carnes exustas relinquent. Frustrà mihi quisquam blanditur remedio, cuius patior tormenta. Malorum, quæ mundus suggerit remedia, sunt majorum malorum germina. Ubì nobis suadet, ut ulciscamur aliquam contumeliam: id agit, ut in ulciscenda illa, sexcentas alias recipiamus contumelias: Si offert gloriam, illâ ipsâ refertignominiam: si obtrudit lautos cibos, immittit multos morbos. Quidni hîc accommodaverim illud Tullii: (a) *Urbem proditis, dum Castella defenditis.* Sic perfide mente: dum nos suaviter lactas, crudelier necas. Esto igitur cautus, si vis tot inter insidias esse tatus. Satius est benè timere, quam male fidere. Mundus periculosior est blandus, quam sævus. Et iam cum cavisse ratus, sæpè cautor captus est. Et neesse est caducis lapsibus elidatur, qui viam lubricam tenuit. Igitur, si sapis, mundum contemnendo, calca quo, cum diligis, calcaris. Tantò magis deseris Christum, quantò magis diligis, quod improbat Christus. Quanta dementia id velle; quod & nocuit semper, & noceat? Vis paucis causam, cur cautum esse oporteat, ne in mundo decipiaris à mundo: expende verba Augustini: (b) *Nemo in hac vita habuit gaudium, sine mærore: pacem, sine discordia: quietem, sine metu: lumen, sine tenebris: panem, sine dolore: risum, sine fletu.*

III. Altera causa cur nos cautos esse oporteat est; quod tanta sit inter bona & mala vicinitas; inter via & virtutes affinitas, ut nihil sit difficilius, quam

N n 5

alte..

[a] *De Divinat. 2.* [b] *Ser. ad frat. in erem. serm. 34.*

Julius
quidem
hil nimis
tia, ore
illius vis,
modo ne
limus. M
tem Anti
ut in circ
atq; imp
jusvitæ c
rotisque
xes; ad l
volitans
stare Poë
Dei circu
fundas.
miaffect
tatio, à
summo j
II. A
ftionen
& tristiti
ibus, su
quillitas
mum.
tollas, n
mas, ne i
tuâ bene
nein mo
ris. In a
quida
(a) e

alterum ab altero secernere. Ex porro, caligine nostra, vitii pro viuitute, malique in locum boni se obtrudentis, fallaci specie profectum, ait Nazianzenus ut homines in nominibus quoque aberrent, dicant que malum bonum, & bonum malum : (a) Morus ait, *constantia, & gravitati, fastus nomen imponit fortis, temerarium appellant: prudentem, & circumspectum, timidum: temperantem, agrestem, & inhumentum: justum, aperum, & contumacem.* Cùm itaque tam sint vicina vitia, & virtutes : quis non videt cautelâ hîc opus esse ? ne amplectamur pro Gratia frariam : ne bonum apparet, pro vero malo admittamus. Quàm cautè ambulat, qui incedit per vias his undique horrentes, ne indè cruentus redeat. Bernardus exponens illa verba. (b) *Sicut lilium inter spinas ! O candens lilium ! O tener & delicate florile creduli, & subversores sunt tecum. Vide quomodo cam ambules inter spinas : plenus est mundus spinis ; intem sunt, in aëre sunt, in carne tua sunt : versari in his minimè laeti ; Divina potentia est, non virtus.* Hîc opus fugâ, vel cautelâ : *Tutius est vere, morsum fugiendo savere ; Quàm propè serpentem, procumbere virus habens.*

24. DIES JULII.

Qui sit nimium justus, ipso nimio sit in justus. S. Agustin. Tract. 95. in Joan.

Nihil nimis : modus ubique servandus.

I. **E**xpositis Prudentiae partibus propono quædam ejus pracepta, variis acquirendis virtutibus. Primum, sit illud bie-

(a) *Orat. 20. (b) ser. 48. in Cant.*